

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 18. Execranda sunt illa, cum præiudicio tertij, sacrificia, & eorum qui ædificant Hierusalem in sanguine.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52962)

tibus quod nihil aliud est, quam edificare Sion in sanguinibus &c.

Epist. 17.

ad Euseb.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Epist. 17.

Et autem hoc intelligas, verbis illis, quae de-
bium Epist. claramus, superad. i. Spiritus S. Panis egentium
vita pauperum est, qui defraudat illum, homo fan-
Pelosini. guis est. Qui auferit in sudore panem, quasi qui
36 occidit proximum suum. Qui effundit sanguinem,
Eccl. 34. Qui fraudem facit mercenario fratres sunt. Quae
25. offeruntur oblationes, ab eo qui non praestat id ad
quod tenetur operatio, nec restituit ablata pau-
peribus, non alicui soluit, quod illi debet ex
iustitia, petire permittit pauperulam vitam,
quae coram ipso deficit, morisque pupillum panis
frustro frustratum, Deo sunt execranda, sacri-
ficia sunt cum iactura proximi, & sanguine
pauperum. Cave tibi (praecauet Spiritus S.)
tales offerre hostias, cave ne talibus ad Deum
confugas sanguisuga sacrificijs: Noli offerre
munera praua, non enim suscipiet illa, & noli in-
Eccl. 35. spicere sacrificium iniustum, quoniam Dominus iudex
24. est. Optime vocat illa sacrificia iniusta: quia cum
proximi offeruntur detrimento. Nec vult Deus
illi quod offeras, iniurius proximo: Quoniam
Dominus iudex est.

Perpendit ad amulum D. Cyrillus Alexan-
drinus Dei singularem adeo curam de signandis a-
nibus velle licitis qualeque munda, qualesue
abominabiles ad sacrificia conferentur, immun-
das nulla de causa comederent, reprobatur igitur
aquilam, accipitrem, coruam, miluum,
ibidem, porphyriionem, cygnum, pellicanum,
struthionem, auesque alias. Vt qui illas o. Do-
mine de tuis procul elimitas sacrificijs, imo &
communi mensa exterminas? Hoc ex intento
disputant Doctores, eorumque citat senten-
tias doctrina non vulgari Theologiae & Philo-
sophiae sol illustrissimus D. Thom. verum-
tamen, modo nobis opinio conuenit D. Cy-
rilli: Scis quare? Quia omnes illae volucres
sanguine vitaeque pascuntur aliena, passeru scilicet
per aera volitantium, & pisciculorum per fluen-
ta natantium: Aquila, accipiter &c. in aucula
feruntur. Ibis, porphyrio, pellicanus & cygnus
piscis insectantur. Hoc autem modo (loquitur
D. Cyr. Alex. Tib. 14. de Adorat.

quodam immu-
das.
12. q. 102.
Ar. 6. ad 1.
D. Cyr.
ALEX.
Tib. 14. de
Adorat.

Mirantur omnes figuram a Domino Moyse
traditam altarium sacrificiorum. Praecipit illi et-

gat altare supremis litam's sacrificijs, nempe
holocaustis: inungit quoque, ad latera altaris an-
mos componat, vt per illos vetes transfundantur,
essetque altare, velut loculus vt ambabus ma-
nibus dextera & sinistra deferretur, ita vt mani-
bus corresponderet: Facies & venter altaris de
lignis Setim duos, & induit: ppr circulos, ornate
que ex utroque latere ad portandum. Idem de thy-
miamatis altari disposuit, vt ostendat, illa sibi
perplacere sacrificia, in quibus ita sibi conueniunt
am r. Dei a dextris, vt non deficiat an. or proximi
a sinistris, nec omittendum id quod ex debito faci-
endum est, nec proximo scienda iniuria, vt Deo
satisfaciat.

Nec miri dignum consideratione sancti re-
gis Dauidis opus, & rationes quas dedit sibi pro-
prias, & nobis reliquit ad imitationem. Prae-
cipit illi Angelus erigat alta e in area Ornam le-
bulat vni ditissimi in qua ipse quatuor affocatus tidi ca
silijs trituum bonum terebat adituro. Accedit pualit
Dauid, obsecrat, sibi veniat aream, vt in ea Do-
mino erigat altare offerendis sacrificijs, & hostijs ream
placationis. Cui Ornam, ad hoc, inquit: gra-
tis aream tibi concedo, & illam in locum, & Ornam
lapides in altare, & boues in sacrificium, & plac-
libet. Itra in ignis fomentum, trituum in oblationes
omnia sic tribuo, vt nemo libentis: Omnia li-
bens praebeto. Repleat Dauid: Nequaquam ita fit,
sed argentum dabo quantum valet: neque enim
tibi auferre debeo, & sic offerre Domino holocau-
sta gratuita. Aream igitur accepit iustum pro
ea soluens pretium, Siclos auri iustissimi pmler-
ru sexcentos; licet se luere promississet in ar-
gento: Non enim tibi auctere debeo quae Deo
consecrem, nec illa diuine sapiunt maiestati.
Quod si ea quae graus Dauidi offerbantur vo-
luit Deo holocaustum, dedicare; remque hoc
esse iudicet parum honestam, & quasi iniustam:
quid erit, ex iniquo, alijsque debito, & eo quod
contra eorum aucterit voluntatem ipsis necessi-
tatem patientibus, dicare sacrificia? Noli iniuri
sacrificium iniustum.

Hoc explicatus liquet eo, quod Sapiens in
sceleribus perpendit nationis illius prauae Chae-
naneorum & Amothaeorum, quibus Dei vni-
dictam sibi prouocauerunt, ob quas suis periculis
eliminavit seclibus terrisque profligauit: Illi
antiquos inhabitatores terra sancta tua quos ex-
horruisti: quoniam odibilia opera tibi faciebant
quae pre. or, erant opera illa, quae tam singu-
lariter notat Salomon? Addit: Per sacrificia in-
iusta. Hostias offerbant iniustas. Quae tales?
Dijs suorum sanguinem filiorum & corda con-
secra-

sectabant; quia de causa illos occidebant nati-
da. Quis nō stupeat, non hoc ponderare Deum,
quod sacrificia ipsius harent demonijs non sine

maxima Dei ipsius iniuria, tamque graui il-
lotum peccato, sed hoc quod offerrent sacrifi-
cia cum innocentis sanguinis dispendio, pue-
rum cum uolōs trucidantes i nocuos; ut ostendat, hoc il-
lum quam vehementissime molestare. Absit, ut
velit hoc Deus, tu, qui iudicem, agis, ita te
dos orationi, ut negligas videre, terminumque
improperet processibus pauperum mille angustijs
dolorum, sumptibus exhaustum in tempora
multa procrastinans: non admittit Deus, o Do-
mina, quod toto die templis insideas, mariti
tui tarda seruitijs, & obligationi minus intenta
familix. Non Deo nostro satisfacit multa furi-
dare mortuorū annueraria, si filias tuas interim
nulla collata matrimonij dote perdenda expo-
nas periculo castitatis. Non quod Ecclesijs im-
peteres, domus tuæ; & vicinorum obligationi in-
sufficiens: habes Spiritum S. hoc tibi protestan-
tem: *Sacrificium salutare est attendere mandata,*
& descendere ab omni iniquitate &c. Beneplacitum
est Domino recedere ab iniquitate. En tibi sacrifici-
um; quod à te flagitat Deus, sanctam suam
observare legem nec mali quidquam operari. At-
tendere mandata. Cuius aduertit rationem. Quid-
quid à te reposcit Deus, hoc eo sit intuitu, ut
eius obedias voluntati: hæc suis in legibus ex-
ponitur manifestè, præiude in tantum Deo pla-
cebis vehementius, in quantum eius seruaueris
præcepta diligentius. Hæc enim omnia (inquit)
propter mandatum Dei sunt. De quo D-Chrysolom-
us tractatum edidit. Si cuncta quæ feceris in
Dei obsequio, destinanda sunt ad legis obser-
uantiam, tu uideris, qua ratione illi ardebitur
sacrificia, qui ipsa Dei mandata conuexam præ-
uaricatis. Tu uideris, quo animo illi sedebunt
obligationes, quas illi filijs præscripserunt, ut offer-
rent, diuine legis de honorandis parentibus
transgressores? si non admittat cum damno
terci, tu uideas, qua fronte filiorum accepturus
sit hostias cum propriorum parentum alimenti,
vitæque detrimento. Hæc traditionum Pharisai-
carum est merito repellenda peruersitas: Quæ-
re & vos transgredimini mandatum Dei, propter
traditionem uestram!

§. 19. Honora patrem &c. *Primus licet*
creditor sit Deus, uult nihilominus prius Ce-
sari soluatur. & sicut Leo Valentinia primum
locum cedit: castello.

Hæc est Dei voluntas, ut illis primo satisfac-
cias, ad quæ vel ex iustitia vel ex charitate
vel tui status præscriptis obligaris: & his
peractis ex ijs quæ tibi supersunt, proximo iuxta
exigentia rei distribuas. Aliquoties substitui in illa
responsione, quæ Dominus Pharisæos retulidit,
quando associatis sibi Herodiam, ea mente ut
illum caperent in sermone percuterent, an li-
citurum esset tributum dare Cæsari, vel non; fuit
autem hæc responsio adeo diuina ut ipsos aduer-
sarios tetratos, eius emphasi summo perfunderet
rubore, nobis autè præclaram traderet instructio-
nem ipso uerborum suorum ordine. Date mihi,
inquit, uumilima, q-o uedigal soluitur: *Cuius est*
imago hæc & superscriptio: Dicunt ei: Cæsari: Sit
hæc igitur firma conclusio: Reddite quæ sunt Ce-
sari, Cæsari, & quæ sunt Deo, Deo. Attende Dñe
his, quæ dicis, uideris enim ordinem pervertere:
Uter prior est Deus aut Cæsar? An non strictiori
tenemus Deo quam Cæsari obligatione: Tu ipse
dixisti: hoc esse primum & maximum mandatū
Diliges Dominum Deum tuum: Secundum autem
amoreem includit proximi, qui post Deum & per
Deum amari præcipitur. Cur igitur cum de sol-
uendo agitur tributo, quod Cæsari Deoque sol-
uendum præscribitur, Cæsarem Deo delinīs præ-
ponendum? Hoc à te sperabatur concludendum:
Reddite ergo, quæ sunt Deo, & quæ sunt Cæsari
Cæsari. Voluit septemus ille Magister docere
nos, non solum hæc conclusione nobis esse sel-
uendum, quod Deo, quodque Cæsar debemus, sed
etiam eo ordine uerborum conclusionis, ordinem
quem in soluendo tributum seruaremus. Si primo
Deo, quæ Dei sunt reddamus, quid reddend-
um Cæsari supererit? Omnino nihil. Quia quid-
quid habemus, Dei est, potestque quilibet illud
Dauidis usurpare, qui cum inuictos thesauros
congregasset auti, argenti gemmarum, metal-
li, aris & ferri, construendo Dei templo illi om-
nia Deo oblaturus, hæc solemnè orditur prote-
statione: Tua est Domine magnificentia, & po-
tenia, & gloria atque uictoria, & tibi laus: cum-
sta enim quæ in celo sunt, & in terra, tuæ sunt
&c. tuæ diuitiæ, tuæ est gloria, tu dominaris om-
nium &c. tuæ sunt, Domine, omnia, & quæ de manu
tua accipimus, reddimus tibi.